

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/97/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417010475
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4417010475.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov senátu JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu, v trestnej veci obžalovaného D. B. pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, 2, písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného podaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 02.09.2019, spisová značka 3T/95/2017 - 560, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 03.03.2020, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného D. B., narodeného XX.XX.XXXX, z a m i e t a, pretože zistil, že nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný D. B. uznaný vinným Okresným súdom Nové Zámky pre zločin vydierania podľa § 189 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 písmeno h) Trestného zákona a ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona, ktorého sa dopustil na skutkovom základe, že dňa 16.12.2012 v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Kráľová v Banskej Bystrici napísal list a následne dňa 17.12.2012 zabezpečil jeho odoslanie na poštovú prepravu, ktorý bol adresovaný poškodenému sudcovi Okresného súdu B. I. I. E. na adresu jeho pracoviska a na Okresný súd Levice doručený dňa 19.12.2012, v ktorom od poškodeného žiadal úhradu sumy 500,- Eur za údajné mu spôsobenie ujmy v súvislosti s výkonom právomoci poškodeného ako sudcu, a to na obžalovaným uvedený účet v peňažnom ústave alebo poštovou poukážkou obžalovanému do Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Kráľová v Banskej Bystrici najneskôr do konca roka 2012 pod hrozbou podania trestného oznámenia na poškodeného sudcu I. I. E. pre korupčné správanie, ktorého sa má dopúšťať prostredníctvom svojho otca a s tým, že ak v určenej lehote poškodený uvedenú sumu finančných prostriedkov obžalovanému neuhradí, poškodený si nájde náhradu za svojho otca a obžalovaný túto vypátra a poškodený už ďalšiu šancu nedostane, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Levice sp.zn. 4T/170/2009 z 12.08.2009, právoplatným dňa 12.08.2009 uznaný vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona, zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona a prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody 9 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pre tento zločin mu podľa § 189 odsek 2 Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2, odsek 5 Trestného zákona, bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona, bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný D. B. odvolanie, v ktorom uviedol, že nevypočítaním ním navrhovaných svedkov sa nepodarilo preukázať, že nemal úmysel poškodeného I. I. E. vydierať. List do poštovej schránky nevložil. Ani v evidencii pošty vykázananej Ústavom na výkon trestu odňatia

slobody nie je takýto list evidovaný. Navrhol vrátiť vec I. stupňovému súdu na doplnenie dokazovania a preukázania jeho nevinu.

V ďalšom podaní namietal dôvody napadnutého rozsudku, z ktorých vyplynulo, že jeho súkromná pošta nebola evidovaná, hoci podľa jeho názoru list adresovaný súdu, prokuratúre alebo iným štátnym orgánom, je potrebné považovať za úradnú poštu. Pred vianocami sa stretol s B. T. v Štúrove a ten mu povedal, že list zo skrinky obžalovaného vo výkone trestu odňatia slobody zobrať B. D..

Prokurátor k podanému odvolaniu sa vyjadril až na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu tak, že závery súdu I. stupňa uvedené v napadnutom rozsudku považoval z pohľadu skutkového i právneho za správny. Obžalovanému bolo v dostatočnej miere preukázané, že bol odosielateľom listovej zásielky. Navrhol napadnuté odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací, na podklade riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou v zmysle § 317 ods.1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, pretože ako z obsahu odvolania vyplývalo napádal aj konanie predchádzajúce napadnutému rozsudku a výrok o vine. Zároveň preskúmaval vec i z pohľadu chýb, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by mohli odôvodňovať podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie nebolo podané dôvodne.

Predovšetkým je nutné uviesť, že súd I. stupňa počas dokazovania vykonal všetky dostupné dôkazy smerujúce tak k uznaniu viny, ako i v prospech obžalovaného a tieto dôkazy z pohľadu objemu i kvality boli dostačujúce pre rozhodnutie k merite veci.

Súd I. stupňa jednotlivé dôkazy realizoval v zmysle základných zásad trestného konania, pričom rešpektoval práva obžalovaného na jeho obhajobu. Jednotlivé úkony potom vykonával v zmysle špecifických ustanovení Trestného poriadku.

V zmysle záverov súdu I. stupňa, ktoré uviedol v dôvodoch napadnutého rozsudku bolo objektívne preukázané, že obžalovaný počas výkonu trestu odňatia slobody napísal list adresovaný I. I. E. - sudcovi Okresného súdu Levice - poškodenému, ktorého obsahom bola hrozba z podania trestného oznámenia na poškodeného - ústavného činiteľa vykonávajúceho funkciu sudcu, ak tento neuhradí na príslušný účet v banke sumu 500 eur.

Predmetom dokazovania sa stala obrana obžalovaného, ktorý na hlavnom pojednávaní 02.09.2019 uviedol, že list bol odoslaný z väznice bez jeho vedomia. K tejto skutočnosti je nutné uviesť, že obžalovaný už potom, čo mu bolo dané na vedomie orgánom činným v trestnom konaní vznesené obvinenie podaniami - sťažnosťami z 11.06.2013, 14.08.2013, resp. 20.05.2014 potvrdzoval obsah predmetného listu bez akéhokoľvek náznaku obranného tvrdenia pred súdom I. stupňa. Z toho dôvodu súd I. stupňa správne skutkovo uzavrel, že obrana obžalovaného z pohľadu nezaslania listu nebola preukázaná. Navyše je pravdou i to, že obžalovaný sa nesnažil (ak zistil, že list bol podaný bez jeho vedomia) opätovným písomným alebo slovným prejavom dosiahnuť zmiernenie obsahu zaslaného listu, ospravedlnením sa poškodenému pri zásahu do jeho slobody správania sa a konania ústavného činiteľa. Naopak všetky hore uvádzané podania nesú znaky veľmi neslušných a urážlivých vyjadrení na stranu poškodeného resp. iných orgánov činných v trestnom konaní a súdu.

Každý návrh na výkon dôkazov je nutné vyhodnotiť z pohľadu dostatočnosti vykonaných dôkazov pre bezpečné rozhodnutie vo veci. V tomto smere bol postup súdu I. stupňa zákonný, ak nepristúpil k výsluchu svedka B. D., ktorý vykonával trest odňatia slobody v rovnakom zariadení, ako odsúdený v čase, keď list písal a mal byť odoslaný. Opakovane je nutné uviesť, že obžalovaný sám sa priznal k tomu, že list napísal a uvedomil si, že sa stratil z jeho dohľadu a eventuálne mohol byť odoslaný na adresu sudcu - poškodeného. Rovnako je preto potrebné zdôrazniť fakt, že obžalovaný ak nesmeroval svojim konaním k dosiahnutiu cieľa, ktorý vyslovil v predmetnom liste, mohol ihneď prostredníctvom príslušníkom ZVJS dosiahnuť zabránenie odoslania listu alebo vykonať potrebné úkony k tomu, aby zamedzil škodlivému následku, ktorý z obsahu listu vyplýva. K takémuto konaniu však zo strany obžalovaného nedošlo. Preto záver súdu o spáchaní zločinu vydierania voči chránenej osobe bol zákonný. Rovnako je potrebné prisvedčiť súdu I. stupňa aj v konštatovaní spáchania opakovaného zločinu, pretože obžalovaný popri iných trestných činoch, za ktoré bol v minulosti - v roku 2009 právoplatne odsúdený, spáchal zločin ublíženia na zdraví tak, ako to konštatuje súd I. stupňa vo výroku o vine i v odôvodnení napadnutého rozsudku. Pričom po vykonaní deviatich rokov odňatia slobody bol z výkonu trestu prepustený 02.08.2017.

Z tohto dôvodu súd I. stupňa bol povinný pristúpiť pri rozhodovaní o treste z modifikovanej trestnej sankcie v zmysle § 189 odsek 2 Trestného zákona (v pôvodnom rozsahu 4 - 10 rokov) po úprave v zmysle § 38 odsek 5 Trestného zákona v rozsahu 7 - 10 rokov a vezmúc do úvahy všetky relevantné skutočnosti tvoriace zásady pre ukládanie trestov v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona, uložil obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici takto upravenej trestnej sadzby.

Zaradenie obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia bolo učené v súlade so znením ustanovenia § 48 odsek 2 písmeno b/ Trestného zákona.

Záverom odvolací súd dodáva, že v prípade obžalovaného sa javilo byť vhodné využiť fakultatívne oprávnenie súdu pre uloženie ochranného dohľadu v zmysle § 76 odsek 2 Trestného zákona na dovŕšenie resocializácie odsúdeného po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody.

Na podklade týchto skutočností bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.